

สิ่งบ่งชี้ของสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต)

ลูกใกล้สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมเข้ามาเรื่อยๆ ใช่มั้ย? การกระทำกำลังเพิ่มขึ้น แต่การอยู่เหนือปวงกรรมหมายถึงการอยู่เหนือผลกระทบของปวงพันธะของการกระทำใดๆ จึงให้ประสบการณ์นี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ให้มีการละวาง เช่นที่ฉันดวงวิญญาณทำการกระทำผ่านร่างกายนี้ แล้วก็ละวางจากการกระทำนั้น ดังนั้นอย่าได้รับผลกระทบจากงานใดๆ ไม่ว่าผลของการกระทำใดๆก็ตามที่ลูกทำจะเป็นเช่นไร ให้มีการละวางในการได้รับผลของงานนั้น ผลของการกระทำหมายความว่า จะไม่ได้รับผลกระทบไม่ว่าผลลัพธ์นั้นจะเป็นเช่นไร แต่เพียงแค่นี้สัมผัสประสบการณ์ของการละวางอย่างแท้จริงต่อไป ให้เป็นราวกับว่าคนอื่นได้ทำให้ลูกทำสิ่งนั้นและลูกก็แค่ทำสิ่งนั้นลงไป บางคนทำให้ลูกทำสิ่งนั้น และลูกเป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องละวางแม้ว่าจะจะเป็นเครื่องมือก็ตาม ลูกรู้สึกสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกเพิ่มขึ้นในลักษณะนี้หรือไม่?

สภาพของมาระดีมีความแตกต่างและเปี่ยมด้วยความรักอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับสภาพของผู้อื่น ใช่มั้ย? เช่นที่พ่อบราห์มาหามีความชัดเจนอย่างมาก ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณเครื่องมือในรูปที่มีตัวตนก็มีความชัดเจนเช่นกันในรูปที่มีตัวตนของพวกเขาตามลำดับกันไป การอยู่เหนือปวงกรรมหรือคาร์มาทิตนั้นหมายถึง รักและวาง ผู้อื่นมีการกระทำและลูกก็มีการกระทำเช่นกัน แต่วิธีการดำเนินการกระทำเหล่านั้นของลูกแตกต่างออกไป มีความแตกต่างในสภาพ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ลูกเพียงแค่อุบายอย่างละวางจากสิ่งนั้น ลูกทำการกระทำ และหลังจากทำการกระทำเหล่านั้น ลูกรู้สึกราวกับว่าลูกไม่ได้ทำอะไรเลย ผู้เดียวที่ดลใจลูก ทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ลูกจะสัมผัสกับสภาพเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ ลูกจะรู้สึกเบาสบายขณะที่ทำการกระทำจะมีความเบาสบายในร่างกายและความเบาสบายในสภาพของจิตใจของลูก และผลของการกระทำนั้นจะไม่ถึงรังจิตใจของลูก ลูกมีสภาพเช่นนั้นหรือไม่? ยิ่งงานเพิ่มขึ้นมากเท่าไร ความเบาสบายของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น การกระทำจะไม่ถึงจุดลูกเข้าไปหาตัวมัน แต่ลูกจะทำการกระทำเหล่านั้นราวกับว่าผู้เป็นนายกำลังดลใจให้การกระทำนั้นเกิดขึ้น และเครื่องมือกำลังดำเนินการกระทำนั้นในฐานะที่เป็นเครื่องมือ

สิ่งบ่งชี้ของความเบาสบายในดวงวิญญาณคือพลังพิเศษของดวงวิญญาณ - จิตใจ สติปัญญาและชั้นสการ์ - จะยังคงอยู่อย่างเบาสบายในลักษณะเดียวกันเช่นกัน ความคิดของลูกจะทำให้ลูกมีประสบการณ์ถึงสภาพที่เบาสบายอย่างสมบูรณ์ พลังในการตัดสินใจของสติปัญญาจะทำงานราวกับว่าสติปัญญาไม่ได้ทำอะไรเลย และไม่มีชั้นสการ์ใดที่จะดึงดูดลูก จะเป็นราวกับว่าชั้นสการ์ของพ่อกำลังทำงานอยู่ ลูกจะได้สัมผัสกับความเบาสบายในพลังที่ละเอียดอ่อนทั้งสาม-จิตใจ-สติปัญญา และชั้นสการ์ มันจะปรากฏออกมาจากหัวใจและริมฝีปากของทุกคนโดยอัตโนมัติว่า: “พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น รักและละวาง” เพราะตามเวลา บรรยากาศภายนอกจะหนักหน่วงขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละวัน ยิ่งบรรยากาศภายนอกมีความหนักหน่วงมากขึ้นเท่าไร ความคิด การกระทำ และความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักพิเศษจะกลับมาเบาสบายมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะด้วยความเบาสบายนี้กิจกรรมทั้งหมดของลูกจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เบาสบายอย่างมาก เนื่องจากบรรยากาศมีความทาโมประธาน ผู้อื่นจะมีประสบการณ์ของความหนักหน่วงในหลายรูปแบบที่ต่างกันไป จะมีความหนักหน่วงในธรรมชาติและความหนักหน่วงในทัศนคติของดวงวิญญาณมนุษย์ สำหรับสิ่งนี้เช่นกันความเบาสบายของลูกจะทำให้ผู้อื่นเบาสบาย อัจชะ ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดีใช่ไหม? ลูกไม่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรม แต่ลูกสามารถสร้างผลกระทบต่อกิจกรรมต่างๆได้ สิ่งใดก็ตามที่ลูกทำหรือได้ยิน สภาพของความเบาสบายของลูกจะสร้างผลกระทบต่องาน ความผันผวนปรวนแปรในกิจกรรมต่างๆ ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อลูก สภาพที่ไม่สั่นคลอนก็ทำให้งานนั้นไม่สั่นคลอนด้วยเช่นกัน งานที่เป็นไปไม่ได้ในทุกวิถีทางจะเป็นไปได้อย่างง่ายดาย และจะยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไป อัจชะ

เพื่อที่จะนั่งบนบัลลังก์หัวใจและบัลลังก์ของโลกจงให้ความสุขและรับความสุข

วันนี้ผู้เป็นนายของโลกกำลังมองดูลูกๆของท่าน ผู้ที่เป็นลูกๆ (บาลัก) และผู้ที่เป็นนาย (มาลิก) ลูกทั้งหมดในปัจจุบันเป็นนายของตัวเองและในชาติเกิดอื่นๆเช่นกันพวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก ลูกๆของพระเจ้ากลายเป็นนาย “ดวงวิญญาณบราห์มิน” หมายถึงดวงวิญญาณที่เป็นนาย ในปัจจุบันลูกเป็นนาย ลูกเป็นนายของอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูก

ลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณที่เพิ่งพึ่ง ลูกคือผู้ที่มีสิทธิ กล่าวคือลูกเป็นนาย ลูกไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของอวัยวะทางร่างกายของลูก เหตุนี้เองลูกจึงเป็นลูกๆที่เป็นนาย ลูกมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งของพระเจ้าของการเป็นลูก และลูกก็มีประสบการณ์ของการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองด้วยเช่นกัน ลูกมีความซาบซึ้งถึงสองเท่า สิ่งบ่งชี้ของความซาบซึ้งคือความสุขทางจิตที่ไม่สูญสลาย ลูกมีประสบการณ์อยู่เสมอว่าจากทั้งโลกลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคของความสุขอยู่เสมอหรือไม่? ว่า โชคที่สูงส่งของนั้น นั่นคือ โชคดีที่สูงส่งของนั้น ลูกมีโชคของความสุขและลูกก็รับประทานอาหารบำรุงเลี้ยงแห่งความสุขอยู่เสมอและให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่นเช่นกัน พร้อมกันนั้นลูกจะแวงไกวในเชิงซ้ำแห่งความสุขอยู่เสมอ ลูกให้ทานความสุขที่ยิ่งใหญ่แก่ผู้อื่นและสร้างโชคแห่งความสุขของพวกเขา ในทำนองเดียวกันลูกได้ทำให้ชีวิตของผู้อื่นมีค่า เช่นเพชรหรือไม่? หรือลูกยังคงทำสิ่งนั้นอยู่? ลูกทำให้เป็นเช่นนั้นแล้วหรือว่าตอนนี้ยังคงทำให้เป็นเช่นนั้นอยู่ ชีวิตบราห์มินหมายถึงการอยู่ในความสุข การรับประทานอาหารบำรุงเลี้ยงแห่งความสุข และการอยู่ในเชิงซ้ำแห่งความสุข ลูกเป็นบราห์มินเช่นนั้นใช่หรือไม่? มีอะไรในชีวิตนอกจากความสุขไหม? ชีวิตของลูกเองคือความสุข หากลูกไม่มีความสุข, ลูกก็ไม่มีชีวิตบราห์มิน การอยู่อย่างมีความสุขคือการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า

วันนี้บัพดาตาได้เห็นบุญชื่อบุญของลูกทุกคนเพราะลูกทุกคนคือดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังสะสมบุญสำหรับชาติเกิดมากมาย นับไม่ถ้วน ลูกได้สะสมบุญไว้ตลอดทั้งวันมากเพียงใด? ลูกสามารถตรวจสอบสิ่งนั้นได้ด้วยตัวเองใช่หรือไม่? หนึ่งในกิจการให้ทานหรือการบริจาคและอีกหนึ่งคือการทำบุญ บุญนั้นมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าการให้ทาน การกระทำที่เป็นบุญคือการทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นซึ่งไม่เห็นแก่ตัว การกระทำที่เป็นบุญนั้นไม่ใช่สิ่งที่โอ้อวด แต่เป็นสิ่งที่มาจากหัวใจของลูก การให้ทานอาจเป็นการโอ้อวดหรือมาจากใจของลูกก็ได้ การทำบุญคือการกระทำที่ลูกให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณในเวลาที่ต้องการ นั่นคือลูกเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขา ดวงวิญญาณที่ทำบุญได้รับพรจากหัวใจจากดวงวิญญาณมากมาย พวกเขาไม่เพียงแต่พูดคำว่า "ขอบคุณ" ด้วยริมฝีปากของพวกเขาเท่านั้น แต่การได้มาซึ่งพรจากหัวใจของพวกเขาได้มีประสบการณ์ไว้ในลักษณะที่แฝงตัว ดวงวิญญาณบุญนั้นเปี่ยมล้นด้วยผลในทันทีที่พวกเขาได้รับจากพรของพระเจ้าและพรจากดวงวิญญาณทั้งหลาย สายตาและทัศนคติของดวงวิญญาณบุญทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ของพรประกายของความพึงพอใจและความพอใจนั้นปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของดวงวิญญาณบุญอยู่เสมอ เนื่องจากผลที่เขาได้รับมา ดวงวิญญาณบุญจึงอยู่เหนือความหึงหวงหรืออยู่เหนือความรู้สึกของการถูกดูหมิ่น เพราะดวงวิญญาณนั้นคือจักรพรรดิผู้เปี่ยมล้น เขาเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลที่อยู่เหนือความหึงหวงหรือความรู้สึกของการถูกดูหมิ่น ดวงวิญญาณบุญใช้พลังจากบุญของเขาในทุกความคิดในทุกขณะที่มีความปั่นป่วน และในทุกการกระทำอย่างมีคุณค่า สิ่งซึ่งบอกของบุญชื่อบุญที่มีการสะสมไว้นั้นคือสิ่งที่ไร้ประโยชน์สิ่งที่เป็นของเสียนั้นจะจบสิ้นลง ดวงวิญญาณบุญเช่นนั้นได้รับบัลลังก์ของอาณาจักรของโลก ดังนั้นจงตรวจสอบบุญชื่อบุญของลูก: มันกลายเป็นดวงวิญญาณบุญเช่นนั้นมากเพียงใด? หากลูกถูกถามว่า ลูกทั้งหมดนั้นเป็นดวงวิญญาณบุญหรือไม่? ลูกทั้งหมดจะตอบว่า "ฮาจิ" ใช่ไหม? ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณบุญ แต่ตามลำดับกันไป หรือลูกทั้งหมดเป็นอันดับหนึ่ง? ลูกตามลำดับกันไปใช่ไหม? มีกี่คนที่จะนั่งบนบัลลังก์ในยุคทองและยุคเงิน? ทุกคนจะนั่งบนบัลลังก์นั้นด้วยกันไหม? ดังนั้นลูกทุกคนตามลำดับกันไปใช่ไหม? เหตุใดจึงมีการสร้างอันดับขึ้น? และเหตุผลนั้นคืออะไร? บัพดาตาได้ตรวจสอบประเด็นพิเศษอย่างหนึ่งของลูกๆเป็นพิเศษ หนึ่งในสิ่งนั้นได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการกลายเป็นอันดับหนึ่งของลูก

เวลานี้ในช่วงปีทาปาเซีย ทุกคนมีเป้าหมายที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมหรือไม่ หรือจะตามลำดับกันไป? ลูกต้องการที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมใช่ไหม? ลูกทุกคนพูดคติพจน์หนึ่งและลูกก็เขียนสิ่งนั้นและแสดงสิ่งนั้นด้วย คติพจน์นั้นคือให้ความสุขและรับความสุข อย่าได้ให้ความทุกข์และอย่าได้รับความทุกข์ คติพจน์นี้มั่นคง แล้วผลลัพธ์ที่บาบาเห็นเป็นเช่นไร? ส่วนใหญ่ให้ความใส่ใจที่จะไม่ให้ความทุกข์ อย่างไรก็ตามเพียงครั้งเดียวของคติพจน์เท่านั้นที่โอเค ในแง่ของการทำให้เกิดความทุกข์ ลูกคิดว่าลูกไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ แต่เมื่อพูดถึงการรับความทุกข์ ลูกพูดว่า "คนนั้นได้ให้ความทุกข์กับฉัน และด้วยเหตุนี้สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น" "คนนั้นพูดอย่างนี้ คนนี้ทำอย่างนั้น และด้วยเหตุนี้เองที่สิ่งนี้เกิดขึ้น" ลูกมีการตัดสินด้วยวิธีนี้ใช่หรือไม่? ลูกกลายเป็นทนายความของตัวเองและนำเสนอคดีของลูกกับสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นลูกจึงให้ความใส่ใจกับคติพจน์ครั้งหนึ่งเป็นอย่างดี ลูกควรขีดเส้นใต้เกี่ยวกับสิ่งนี้ให้มากขึ้นกว่านี้ อย่างน้อยก็มีการให้ความใส่ใจต่อคติพจน์ครั้งหนึ่ง! อย่างไรก็ตามความใส่ใจที่ให้กับคติพจน์อีกครั้งหนึ่งเป็นเพียงในนามเท่านั้น คนนั้นได้ทำให้เกิดความทุกข์ แต่ทำไมลูกถึงรับล่ะ? ใครบอกให้ลูกรับความทุกข์? เป็นศรีมัทของพ่อที่จะต้องรับความทุกข์ที่จะเติมอาณาจักรของลูกด้วยความทุกข์หรือ? ดังนั้นอย่าได้เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์และอย่าได้รับความทุกข์ แล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ แล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณทาปาสวี การเป็นทาปาสวีหมายถึงการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจงรับความทุกข์

ใจที่พวกเขาให้กับลูกในรูปของความสุข นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง แล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าทาปาสวี ให้คิดว่าการประณามนั้นเป็นการยกย่อง และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบุญ แม้จกัต์อ้อมบาได้ให้บทเรียนนี้มันคงอยู่เสมอสำหรับลูกๆทุกคน มองดูดวงวิญญาณที่ดูหมิ่นลูกหรือให้ความทุกข์แก่ลูกด้วยสายตาของการเป็นตัวของความเมตตา อย่ามองดูพวกเขาด้วยสายตาของการประณาม พวกเขาอาจดูหมิ่นลูก แต่ลูกต้องให้ดอกไม้แก่พวกเขา แล้วลูกจึงจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณบุญ โอบกอดผู้ที่ดูหมิ่นลูกด้วยหัวใจของลูก อย่าได้โอบกอดพวกเขาอย่างผิวเผิน แต่ด้วยหัวใจของลูกด้วยจิตใจของลูก ดังนั้นนี่คือประเด็นที่กลายเป็นอุปสรรคในการที่ลูกจะสามารถสะสมในบัญชีบุญของลูก นั่นต้องไม่เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ นั่นต้องไม่ทำให้ความทุกข์เกิดขึ้น แต่ฉันก็ต้องไม่รับความทุกข์เช่นกัน ในเมื่อมันไม่มีอะไรที่ดีเลยแล้วเหตุใดลูกจึงรับชยะนั้นและสะสมไว้เล่า? เมื่อลูกรับความทุกข์ลูกก็สะสมชยะ อะไรจะปรากฏออกมาจากชยะ? เชื้อโรคในรูปของร่องรอยของบาป ลูกไม่ได้ทำบาปที่ใหญ่โต เวลานี้ร่องรอยของบาปก็ยังคงหลงเหลืออยู่ แต่ก็ไม่ควรมีแม้แต่ร่องรอย ลูกหลายคนพูดถึงสิ่งที่หวานขึ้นกับบาปอย่างมาก ทุกคนมีการสนทนากจากใจถึงใจและพูดถึงสิ่งที่หวานขึ้นอย่างมาก คิดพิจารณาหนึ่งกลับมามันคงสำหรับทุกคน “เราไม่ได้ต้องการให้มันเกิดขึ้น แต่มันก็เกิดขึ้น” หากลูกไม่ต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น แล้วใครหรือที่ต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นที่ลูกพูดว่ามันเกิดขึ้นแล้ว? มีดวงวิญญาณอื่นใดอีกไหม? “มันไม่ควรเกิดขึ้นแต่มันก็เกิดขึ้น” ใครเป็นคนพูดสิ่งนี้? เป็นดวงวิญญาณอื่นที่กำลังพูดสิ่งนี้หรือลูกกำลังพูดอยู่? ลูกจะไม่พิสูจน์ทาปาเซียของลูกด้วยสิ่งเหล่านี้ สิ่งใดก็ตามที่ไม่ควรเกิดขึ้น, สิ่งใดก็ตามที่ไม่ควรทำลงไป เพราะการที่สิ่งนั้นไม่เกิดขึ้นและไม่ได้ทำลงไปนั่นคือสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณบุญ บัพดาตาได้รับเรื่องราวเช่นนั้นจากลูกๆมากมายทุกวัน เมื่อพวกเขาพูดพวกเขาจะบอกเล่าเรื่องราวในลักษณะที่น่าสนใจจนคนฟังยังคงฟังต่อไปเรื่อยๆ ลูกบางคนมีนิสัยของการสร้างเรื่องราวที่ยืดยาวและคนอื่นๆก็บอกเล่าเรื่องราวสั้นๆ แต่ลูกเล่าเรื่องราวได้มากมาย วันนี้เป็นการจุ่มครั้งสุดท้ายของการพบปะในปีนี้ ลูกทั้งหมดมาเพื่อการจุ่มนั้นใช่ไหม? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน เมื่อพวกเขาได้จุ่มน้ำครั้งสุดท้ายพวกเขาจะมีความคิดอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาสังเวทบางสิ่งหรือพวกเขามีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวบางอย่าง พวกเขามีความคิดทั้งสองประเภท ในช่วงระหว่างปีทาปาเซีย ให้มีความคิดว่า “ตลอดทั้งวัน, ด้วยความคิดของฉัน ด้วยคำพูดของฉัน และด้วยการกระทำของฉัน, ฉันจะเป็นดวงวิญญาณบุญและทำบุญ” ลูกเพียงแค่นี้ได้รับการบอกเกี่ยวกับสิ่งซึ่งบอกของบุญ ผลของบุญในทันทีนั้นก็ได้รับพรจากทุกดวงวิญญาณและบุญถูกสะสมไว้ในทุกความคิด พระจะสะสมผ่านคำพูดของลูก และคำขอบคุณจากหัวใจของทุกคนควรปรากฏออกมาสำหรับความร่วมมือของลูกในความสัมพันธ์และสายใยของลูก สิ่งนี้เรียกว่าทาปาเซีย ทาปาเซียเช่นนั้นจะกลายเป็นรากฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกจะได้รับรางวัลด้วยผลลัพธ์เช่นนั้น ดังนั้นอย่าได้บอกเล่าเรื่องราวใดๆเกี่ยวกับสิ่งเกิดขึ้น อันที่จริงครุทุกคนควรได้รับรางวัลที่หนึ่ง พร้อมกันนั้นชาวมุฮัมมัดก็ควรได้รับด้วยเช่นกัน ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น? คลื่นของมุฮัมมัดและคลื่นของครุผู้เป็นเครื่องมือไปถึงผู้ที่อยู่ในคริวเรือนและนักเรียนของพระเจ้าได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นถึงอย่างไรลูกทุกคนก็จะประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆอยู่แล้ว เวลานี้จะได้เห็นกันว่าจะมีชื่อของใครขึ้นมาสำหรับรางวัล จะเป็นชื่อของครุ ชื่อของชาวมุฮัมมัด หรือของนักเรียนของพระเจ้า ดับเบิลฟอเรนเนอร์ก็กำลังเพียรพยายามอย่างจริงจังเช่นกัน บัพดาตามีรางวัลมากมาย ใครก็ตามที่ปรารถนาจะได้รับรางวัลก็สามารถทำได้ รางวัลไม่มีการขาดหายไป คลังสมบัติที่มีค่านั้นเต็มเปี่ยม อัจชะ

ลูกทั้งหมดได้มาถึงที่ชุมนุมนี้แล้ว ลูกมีความสุขหรือมีความยากลำบากอะไรไหม? สายฝนก็ต้อนรับลูก เพราะธรรมชาติก็มีความรักต่อลูก ลูกไม่ได้กลัวใช่ไหม? ลูกได้รับบารมีมาโบเงินที่ดีใช่หรือไม่? ลูกถูกผลักไปทั่วเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกได้พบจุดหมายปลายทางแล้ว อย่างน้อยลูกก็มีพื้นที่สามตารางฟุต ได้มีการสร้างห้องประชุมขนาดใหญ่ขึ้น และดังนั้นลูกจึงเพิ่มความสวยงามของห้องประชุม ห้องประชุมลูกใช้ไปอย่างมีคุณค่า ไม่ได้มีความยากลำบากใดใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าลูกจะเฝ้าแต่จัดประชุมกันเช่นนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นก็ต้องมาพร้อมกับสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่เป็นเด็กและเป็นนาย ถึงดวงวิญญาณบุญที่สะสมบุญในทุกย่างก้าวอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่หนึ่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอยู่เสมอและมีสิทธิในบัลลังก์ของโลก ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายที่เฝ้าแต่ให้ความสุขและรับความสุขอยู่เสมอ ถึงลูกๆ ผู้เป็นนายที่เป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่และอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและให้ความสุขแก่ทุกคน ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสต จากบัพดาตา

บัพดาตาพูดกับดาดี

บัพดาตาได้เห็นว่าการะดีทุกคนทำงานรับใช้ได้ดีมากจากหัวใจของพวกเขาในการทำให้ทุกคนมีพลัง และดังนั้นจึงไม่มีค

วามจำเป็นที่บรรพตาดจะชอบคุณลูก เพราะลูกนั้นได้สะสมไว้มากมายในบัญชีของลูก ลูกได้สะสมในบัญชีที่ใหญ่มาก บรรพตาดานั้นพึงพอใจมากกว่าหลายล้านเท่าที่ได้เห็นความกล้าหาญ ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกๆ มหาวิระ ลูกได้รักษาความกล้าหาญและซุ่มนุมนั้นก็ยังคงผูกไว้ด้วยด้ายแห่งความรักอยู่เสมอ และดังนั้นจึงมีความสำเร็จ ซุ่มนุมนั้นมีความเข้มแข็งใช่ไหม? ลูกประจำเล็กๆก็มีความเข้มแข็ง ก่าไล่นั้นก็พร้อมแล้ว ลูกประจำนั้นยังไม่พร้อม แต่ก่าไล่นั้นพร้อมแล้ว ใช่หรือไม่? เหตุนี้เองแม้แต่ลูกประจำเล็กๆก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกประจำใหญ่ๆนี้ยังต้องเตรียมอยู่ ที่จะถูกเตรียมไว้ด้วยเช่นกัน มันต้องถูกเตรียม ลูกได้รับการบอกว่าลูกปีดบางเม็ดนั้นพร้อมสำหรับลูกประจำใหญ่ มีช่องว่างเล็กน้อยสำหรับการทำให้ลูกประจำนั้นมาอยู่ร่วมกัน พวงมาลัยเล็กๆนั้นได้ถูกเตรียมขึ้นอย่างดีมาก เนื่องจากพวงมาลัยนี้ จึงมีความสำเร็จที่ง่ายดาย และความสำเร็จนั้นเป็นพวงมาลัยรอบคอลูกปีดของลูกประจำอยู่เสมอ มีการแถมติดสักแห่งซัยชนะ บรรพตาดาก็พึงพอใจ ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า ลูกคือเครื่องมือ พ่อคือคาราวินฮา (ผู้ที่ดลใจ) ใครเป็นผู้ทำ? ลูกคือผู้ที่เป็นเครื่องมือผู้ทำสิ่งนั้น พ่อคือกระดูกสันหลัง เหตุนี้เองมันจึงเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกได้เติมเต็มความรับผิดชอบของความรักและการหล่อเลี้ยงอย่างดีมาก อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จโดยการรับผลดีจากเมล็ดของความคิดที่ดี สำหรับดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสำเร็จ ทุกความคิดของพวกเขาสำหรับตนเองและผู้อื่นจะเกิดผล พวกเขาได้รับความสำเร็จจากทุกการกระทำที่พวกเขาทำ คำพูดที่พวกเขาพูดนั้นกลายเป็นจริงในทางปฏิบัติ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นคำพูดที่แท้จริง ทุกความคิด คำพูด และการกระทำของดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสำเร็จจะนำความสำเร็จมาให้พวกเขา พวกเขาจะไม่สูญเสียไปไร้ประโยชน์ ถ้าเมล็ดของความคิดนั้นดีดีมาก แต่ผลที่ออกมาจากเมล็ดนั้นไม่ดี แล้วแผ่นดินแห่งธรรมที่มุงม่นนั้นไม่ดีหรือมีบางสิ่งขาดหายไปในความเอาใจใส่กับสิ่งนั้น

คติพจน์: หากลูกต้องการที่จะเป็นอิสระจากคลื่นแห่งความทุกข์ ทำทุกการกระทำอย่างเป็นคาร์มาโยคี

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นอาทิตย์ที่ 3 ชั่วโมงการทำสมาธิโลก และพี่น้องราชาโยคีทาปาสวีทุกคนนั่งสมาธิพิเศษ ตั้งแต่เวลา 18.30-19.30 น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาของการมีโยคะ จงทำให้ตนเองมั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และในขณะที่เดินทางไปรอบโลก จงทำงานรับใช้ของการให้แสงสว่างและพลังแก่ทุกดวงวิญญาณและวัตถุธาตุ